Година VII — Варна, 3 Юли 1915 год. — Брой 644

ИЗЛИЗА
Вторникъ, Петъкъ
Срѣда и Недѣля.

Абонаментъ за България:
За година . 16 лв.
„ 6 м-ца . 8 лв.
„ 3 м-ца . 5 лв.
За странство:
За година . 30 лв.
„ 6 м-ца . 15 лв.
винаги прѣдплата.

Единъ брой 10 стот.

ТЪРГОВСКИ ФАРЪ

LE PHARE DU COMMERCE.

Варн. Градска Библиотека Тукъ

Органъ за информация, политическа и стопанска икономия, търговия, земледѣлие и индустрия.

Телефонъ въ Варна № 223. Уредникъ: П. ДРАГУЛЕВЪ.

За обявения:
гармонденъ редъ на 1-ва стр. 1 лв., на II-ра и III стр. по 70 ст. на IV-та стр. 20 стотинки.

За по-вече обнародвания се прави особенно споразумение.

Съобщения, ржкописи и суми се изпращатъ до уредника: П. Драгулевъ.

Единъ брой 10 стот.

Ще излѣзе отъ печатъ коментаръ върху закона за нотариуситѣ отъ Х. Вълчановъ, адвокатъ въ гр. Гюмюрджина.

К. Берлиновъ & С-ие
БУРГАСЪ.
Клонове: Варна, Русе, София, Пловдивъ и Сомовитъ.
Достави чрѣзъ Деде-Агачъ
Портсайтска морска соль, БѢЛА и съвършено СУХА,
която пусна въ продажба.

Господинъ Ив. Цаневъ
КОМИСИОНЕРЪ-ЕКСПЕДИТОРЪ ВЪ ДЕДЕ-АГАЧЪ.
Занимава се съ комисиона и експедиция.

А. ИЛИЕВЪ & С-ие
ОСНОВАНА ВЪ 1895 ГОДИНА.
Сѣдалище: ВАРНА.
Клонове: **София, Бургасъ, Русе.**
ЕКСПЕДИЦИЯ и КОМИСИОНА.
ТЪРГОВИЯ
съ газъ, соль, каменни вѫглища, минерални масла, желѣзни греди, марсилски керемиди и пр.
Индустриални и финансови изучвания.
Съдѣйствие за финансиране надеждни прѣдприятия.
Добиване разни концесии и индустриални облаги.

АЛЕКСАНДРЪ П. ХРИСТОВЪ
КОМИСИОНЕРЪ-ЕКСПЕДИТОРЪ
(отъ фирмата П. Христовъ & С-ие въ Варна)
ВЪ ДЕДЕ-АГАЧЪ.
Комисиона, експедиция, покупка-продажба на стоки.
Телеграфически адресъ: Христовъ.

БЕНЗИНЪ ЗА АВТОМОБИЛИ,
Двойно рафиниранъ, 700—710 гр. се продава лева 0·80 литъра, въ гаражъ „Фиятъ“,
София, бул. „Царъ Освободитель“ № 6. — Телефонъ № 1548.
Забѣлѣжка. На купувачи на едро особени цѣни.

Печатница „З о р а“, Варна.

Машинна фабрика и желѣзолѣярница
Е. МЮЛХАУПТЪ & С-ие
КОМАНД. Д-ство, РУСЕ
Главни Командитори:
Банка Д. А. Буровъ & С-ie
За телеграми: МЮЛХАУПТЪ.
Телефонъ № 198.

Фабрикация и доставка специално
на модерни мѣлници съ валцове и камъни — всички мѣлничарски машини-турбини—водни колела—лагери—трансмисии и др.
Складъ и прѣдставителство
на силопроизводителни машини: локомобили, дизелмотори, нафтмотори газоженимотори, динамомашини, динамомотори и всички електрически принадлежности, сѫщо и технически артикули.
Специално бюро
за проучване и изпълнение разни индустриални проекти и планове.

Н. С. Дацовъ
(отъ търговската кѫща С. Ж. Дацовъ въ София)
ДЕДЕ-АГАЧЪ.
Занимава се съ Комисиона, Експедиция и Прѣдставителство.
Г. Г. Търговцитѣ могатъ за всички свѣдения и справки да се отнасятъ до горната фирма.

Постояненъ складъ отъ всѣкакъвъ видъ
1-качествени минерални масла
на много износни условия и цѣни, при
И. М. ЩЕРНЛИБЪ & С-ие,
София, Булевардъ „Дондуковъ“ № 46.
Адресъ за телеграми „Щернлибъ“ София
Телефонъ № 1311.

Андрѣй Момеринъ
ФАБРИКА
за кожи и кожени издѣлия
Специалитетъ
ДАМСКИ ЧАНТИ.
Габрово.

Износа ни хранитѣ и търговцитѣ.

Търговцитѣ и печата тия дни прѣживѣха моменти на възбуденость отъ лансираната мълва, че Комитета за прѣдвидливостьта възнамѣрява да прѣдложи на правителството монополизирането на житната, особено на износната житна търговия. Тая възбуденость доби характера на едно особно вълнение, отъ като намѣрението на комитета доби потвърждението си отъ обнародваното и отъ насъ негово рѣшение съ мотивитѣ, въз основа на които той бѣ оставилъ безъ внимание и безпослѣдствие резолюцията на житарския конгресъ и протеститѣ отъ провинцията, кѫдѣто обитаватъ житари-търговци, залетѣха до правителството, а че и до самия комитетъ.

Каква ще бѫде ползата и до какви резултати ще се побератъ търговцитѣ отъ справедливитѣ си протести: ще ги послуша ли правителството на отмѣни комитетското намѣрение или не, не сме въ състояние да кажемъ сега. Ще чакаме и ще видимъ. Но нашъ дългъ е пакъ да се повърнемъ на въпроса, ако и изчерпателно да се изказахме по него като посочихме като пакостно — каквото и de facto е — монополното положение, ако държавата го възприеме и го въведе въ житната търговия.

Собствено, тукъ ние искаме да изтъкнемъ срѣдствата, съ които, като си послужи държавата, ще може да се постигне цѣлта на закона за прѣдвидливостьта; ще може и тя да добие облагитѣ, реалнитѣ облаги, които я блазнятъ, безъ обаче да лишава търговцитѣ отъ правото да търгуватъ като посрѣдничатъ съ трудътъ, умѣнието и капиталитѣ си на износа — да си останатъ тѣ въ досегашната роля на посрѣдници между производителитѣ и експортеритѣ, а сѫщо и между консуматоритѣ тукъ въ страната.

Защото е отживѣла врѣмето си, а е и късно вече да се упражни тази година юшурджийската система на събиране десятъка, система която е най практичната у насъ за добиране до точнитѣ статистически данни за общото производство на зърненитѣ и други храни въ страната (а това послѣдното е досущъ потрѣбно за да може да се прилага прѣдвидливостьта закономѣрно, умѣстно, полезно, справедливо и удачно), комитета, resp. министерството на земледѣлието, нужно е да нареди посрѣдствомъ агрономитѣ, общинитѣ, околийскитѣ управления и другитѣ органи на властьта (ако е необходимо нужно, да се назначатъ и още други такива) да опишатъ най-подробно и най-точно общия рандеманъ, общия производственъ сборъ на царството. Когато комитета тури на ржцѣ тия положителни данни, които ще му даде общото описване на рандемана, неговата най-първа работа, по необходимость, ще бѫде да направи изчисления на нужнитѣ количества храни за изхранването на населението отъ началото до края на производствения периодъ, сѫщо и за всичитѣ зли и непрѣдвидени случаи, а горницата, излишека, т. е., да се тури на разположението на търговцитѣ за износъ. Като говоримъ за търговцитѣ, ние не разбираме така, както стои въпроса въ съобщение № 14, брой 114 на Държ. Вѣстникъ и както той е разясненъ въ послѣдующитѣ комитетски рѣшения и съобщения, отъ които се заключава, че комитета за пазва за себе си износа съ користния мотивъ и претекстъ държавата да стане съучастникъ наедно съ производителитѣ въ използуването високитѣ цѣни, по които би станало търсенето на хранитѣ отъ странство. Това ще бѫде посѣгателство върху най-светото право на търговцитѣ, отъ които Комитета може да иска само законопочитание, подчинение на разпоредбитѣ му и толкова патриотизмъ, колкото проявяватъ германцитѣ въ настоящитѣ моменти на злополучно прѣживѣвани дни и на оскѫдица отъ храни за да не злоупотрѣбяватъ въ нищо и съ нищо, за да пазятъ строга търговска коректность. Даже може Комитета да иска жертви материални, мѫчно поносими отъ тѣхъ, но не да посѣга на търговията имъ: като позволи на търговцитѣ посрѣдници и експортери, всѣки споредъ бранша си, всѣки споредъ клона и рода на заняатието си въ житарството да работи и да печели за да прояживѣва. Комитета не се лишава отъ свободата на дѣйствие, той има неоспоримото право, дори, по примѣрв на Ромжния, да поиска отъ държавата, за прѣвознитѣ срѣдства, които послѣднята ще дава за износа, да налага тарифни такси съобразно съ износимитѣ произведения, каквито тя ще. Независимо отъ това, въ властьта ѝ е да налага и износно мито, каквото сама намѣри за благоусловно, да налага право за Червения Кръстъ, за военни фондове и пр. При туй, да взима всичкитѣ такси и други налози въ ефективъ (отъ злато), или и добавъка за ажиото. Съ една дума, да използува за държавното съкровище всичката врѣхнина, каквато хранитѣ биха имали отъ търсенето отъ странство надъ установенитѣ норми на продажно-покупнитѣ цѣни тукъ въ страната. Но въ никой случай да не се спира търговията на търговцитѣ, посрѣдствомъ която благата, идящи отъ производството на земледѣлска България ще се простратъ и въ неземледѣлскитѣ и въ гражданскитѣ срѣди, а и самата тя, търговията, ще си остане стабилно запазена и добрѣ организирана за нормалнитѣ врѣмена.

Това положение никакъ нѣма да прѣчи на Комитета да бѫде и търситель на добри тържища, а сѫщеврѣмено да е регуляторъ и на цѣнитѣ, споредъ силата на търсенето и споредъ състоянието на приготвенитѣ за износъ запаси — споредъ наличностьта на зърненитѣ стокове, прѣвишаващи нуждитѣ на вѫтрѣшната консумация, които трѣбва да се изнесатъ за да се внесе въ страната злато, толкова не обходимо да улесни шанжа въобще и да оживи тържището ни, което едва диша отъ застоя и отъ паричната липса.

Ние знаемъ отъ кампанията съ фасула, съ трицитѣ и други нѣкои артикули, че спекулантитѣ не сподѣлиха голѣмитѣ печалби отъ високитѣ цѣни съ производителитѣ, сѫщо, че и държавата не използува това положение за себе си; но не е вината у търговцитѣ — държавата трѣбваше да взе ме примѣръ отъ Ромжния и по тоя примѣръ да организира своята работа за да извлѣче облагитѣ; да наложи, най-първо онова високо износно мито, каквото отърваше да заплати житара-експортьоръ за всѣки износимъ артикулъ; да установи и тарифа за всѣки вагонъ — споредъ артикула — 2000, 3000 и т. н. лева, както направи Ромжния, която взема права и за Черв. Кръстъ и за военния фондъ. Въ такъвъ случай за вѫтрѣшната консумация щѣха да се запазятъ сносни цѣни и ламтежа, въобще, за износа съ такъвъ устремъ не щѣше да се развие. Ненаправеното по врѣме на кампанията съ фасула и пр. може да се направи сега безъ да се прибѣгва къмъ мѣрката, която проектира Комитета да приложи: той да се нагърбва съ износа.

Неоснователенъ е страхътъ на Комитета, че ако се прѣдставя износа на търговцитѣ, тѣ ще повърдятъ на цѣлитѣ на закона за прѣдвидливостьта, защото могатъ да се впуснатъ съ такъвъ устремъ, щото да изнесатъ повече храни, отколкото е излишекътъ имъ и съ това да затруднятъ вѫтрѣшнитѣ нужди на консумацията.

Знае се, че ние, прѣдъ видъ на международното положение, имаме само два митнически пункта, отъ които можемъ да правимъ износъ за европейскитѣ тържища — Деде Агачъ и Русе. Ако прибавимъ къмъ тѣхъ още Оборище, Царибродъ и Харманлий за Ромжния, Сърбия и Турция, всичко пунктоветѣ сѫ пет. Неуже ли Комитета ще бѫде така безсиленъ съ налагането на строгъ надзоръ надъ износа като делегира даже свои членове въ тия пунктове и съ държането точна смѣтка за станалия износъ, отъ да спрѣ всѣко по-нататъшно изнисане, щомъ то бѫде достигнало прѣдѣлитѣ на разрѣшения да се изнесе излишекъ храни. Вѣдъ, отъ Комитета зависи въ всѣка минута да спрѣ всѣкакъвъ износъ, даже и ако въ цѣлость излишека не е изнесенъ. Толкова повече ще бѫде въ правото си да спрѣ изнисането на ония количества храни, съ които ще се накърни нуждата на вѫтрѣшната консумация. Естествено, че отъ това спиране не ще иматъ моралното право да се оплакватъ търговцитѣ, че сѫ се намѣрили съ готови стоки и че сѫ изложени на вреди и загуби. Риска си остава тѣхенъ.

Но допустима е друга една хипотеза: че търговцитѣ ще се нахвърлятъ на закупка на храни въ своитѣ райони и въ районитѣ, които по-малко или повече се смѣтатъ за производителни безразборно и така да лишатъ отъ способность нѣкои отъ районитѣ да се продоволствуватъ отъ своитѣ произведения. Тъкмо за това казахме по-горѣ, че Комитета трѣбва да разполага съ точна статистика кой производъ теленъ районъ какво производство има отъ миналогодишнитѣ и тази годишната реколти и да не позволи въ извѣстни райони да се купуватъ храни за износъ, а въ други да опрѣдѣли само процентното отношение, което може да се закупва, или закупятъ ли се по-голѣми количества — да се турятъ на разположение на Комитета за мѣстнитѣ нужди. На такава една мѣрка на Комитета, който изпълнява задачата на прѣдвидливость, никой не ще има право нито да се сърди, нито да се противи. Напротивъ, всѣки ще трѣбва да ѝ се подчини и да понесе послѣдствията отъ своята безразсѫдность.

Въ заключение длъжни сме тукъ да споменемъ, че нашата апология въ полза на търговцитѣ нѣма никакъ за цѣль да отвори пѫть или да издигне безсъвѣстната спекула надъ сѫдбинитѣ и скѫпитѣ интереси на народа и отечеството; тя нѣма за цѣль да откъсне търговцитѣ отъ дълготъ имъ да жертвуватъ, като всички добри граждани и отъ своитѣ интереси за благото на страната. Напротивъ, съ защитата си на търговията, ние залитаме името за това благо. За насъ е ноторно едно най-важно нѣщо: че търговията и въ древно врѣме и сега е едно отъ висшитѣ блага за народитѣ; че търговията и въ древнитѣ врѣмена, и въ сегашнитѣ най-нови врѣмена била е и е великата мощь, която е издигала и издига благосъстоянието на народитѣ; че добрѣ организираната и отъ всѣкѫдѣ подтиквата — а не спъваната търговия е била и си остава лоста, могѫществения лостъ на човѣческия прогресъ, тя най благотворно влияе на културата и цивилизацията. Въ разстояние на 37 години народътъ ни работи и жертвува мило и драго, жертвува всичко да направи крѣпъкъ и всемощенъ тоя лостъ. Безъ малко, половинъ столѣтие народа е работилъ и градилъ щастието си върху тоя лостъ. Ще намѣри ли оправдание съ нѣщо прѣдъ обществената и своята съвѣсть, ще заличи ли грѣхътъ си прѣдъ поколенията тоя, който дигне ржка да събори тоя лостъ и да разгроми това хубаво градиво, който сломи и оврѣди това народно щастие? Ще достигне ли отъ послѣ друго едно половинъ столѣтие да се поправи събореното и разгроменото? И съ какви нови жертви ще може то да се възстанови?

Ние мислимъ, че всѣки, който иска да нанесе тежъкъ ударъ на търговията, по единъ или другъ начинъ — даже и съ най добрата прѣднамѣреность — прѣди да е нарамилъ пушката и да е прѣпасалъ револвера си, или, прѣди да е затъкналъ ятагана си, длъженъ е да се справи съ горнитѣ питания. Защото най лесна работа е да съборишъ, а най-мѫчно е — да съградишъ нѣщо, построено съ кървавъ потъ и въ продължение на дълги и много дълги години, още повече, ако за тоя градежъ е нужно общото усилие и гения на единъ цѣлъ народъ пъкъ въ много дълги години.

* * *

Въ кѫси думи, Министерството на вѫтрѣшнитѣ работи лансира отрицателното си отнасяне къмъ идеята на Комитета за монополизирането на житната търговия: „не е сезирано министерството съ тоя въпросъ, но и да се сезира, то е противъ монопола“ — се казваше въ съобщението. Не остава, освѣнъ сърдечно да се благодари на министерството за тая му откровеность; но министерството има да направи и друго: да развѫрже ржцѣтѣ на свободна търговия съ храни. И за това ще получи търговската признателность. Въ мѫчнитѣ моменти, които прѣживѣва страната отъ това, че отъ всички страни е заградена съ непріятеля, че пѫтищата ѝ сѫ затворени, че срѣдствата за обмѣна отдавна ѝ сѫ изчерпени, че ажиото варира между 135 и 140 лева, но не се прѣдвижда отъ никакви външни и скрити бѣлѣзи, че ще стане по-евтино, отъ Комитета, въ който, прѣдполага се, влизатъ хора съ практически умъ, желателно е да надвие и вземе върхъ ума, тия хора да се ржководятъ отъ мѫдростьта, а не отъ амбицията, още повече че чуха осѫжданията, чуха вече обществената присѫда по въпроса за монопола.

Месробъ Мурадовъ
АДВОКАТЪ.
Писалище срѣщу Окржжния Сѫдъ.
Телефонъ № 354.
ВАРНА.

Г-ца Невѣнка Д. Стефкичъ
и
Г-нъ Цѣнко Г. Цѣнковъ
СГОДЕНИ
гр. Ломъ, 25 юни 1915 година.

Търговско-Индустриална Банка
ХАСКОВСКИ КЛОНЪ.

Основенъ капиталъ 3,000,000 лева.

Централа въ Пловдивъ; Клонове: Бургасъ и Хасково.

Извършва всѣкакъвъ видъ банкови и търговски операции.

Сконтира търговски ефекти.

Отпуща заеми и открива специални текущи смѣтки срѣщу лична гаранция, портфейлъ, цѣнни книжа, цѣнни вѣщи, свидѣтелства, стоки и ипотеки на покрити недвижими имоти.

Приема за инкасо мѣстни и странни полици, облигации, акции, купони и др.

Прави прѣводи въ вжтрѣшностьта на България и въ странство.

Дава свѣдения на търговци и частни лица за кредитоспособность.

Приема за пазене, цѣнни книжа и прѣдмети.

Купува и продава — за чужда смѣтка — цѣнни книжа, цѣнности и монети.

Купува и продава — на комисионни начала — разни стоки, зърнени храни, тютюнъ, сусамъ, анасонъ, дахутъ, памукъ, вълна, лой и др.

Прѣдставителство на разни търговски и фабрични фирми въ България и странство.

Приема влогове по които плаща: а) за безсрочнитѣ: до 5% — по споразумѣние; б) за срочнитѣ: отъ 1 до 2 години 5½ % а отъ 2 години нагорѣ 6%.

ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА БАНКА
ХАСКОВСКИ КЛОНЪ.

ПЕТКО Г. ДРѢНОВСКИ
— РУСЕ. —

Складъ отъ желѣзо и желѣзни стоки.

ЦИМЕНТЪ БЪЛГАРСКИ „ЛЕВЪ“.

Всѣкакъвъ видъ машинни инструменти за желѣзари, дърводѣлци и каменари.

Технически материали и потрѣби за парни машини, металъ за лагери, азбестъ, гума и гумени маркучи.

ПОМПИ ЗА ВОДА.

Разни бои, лакове, безиръ и пр, и пр.

Телефонъ № 201.

БАНКЕРСКА КЪЩА
Командитно Д-во Георги Цѣнковъ & С-ie
ЛОМЪ.

ИЗВЪРШВА ВСИЧКИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ:

Приема суми съ срокъ и безъ срокъ срѣщу срочни свидѣтелства, спестовни книжки и въ текущи смѣтки и плаща:

На безсрочнитѣ влогове	5%
На срочнитѣ влогове съ срокъ до 1 год.	6%
На „ „ съ срокъ до 3 год.	6½%
На „ „ съ срокъ до 5 год.	7%.

За по-голѣми суми и срокове по споразумение.

ВНОСКИТѢ и ТЕГЛЕНИЯТА ставатъ безъ никакви ФОРМАЛНОСТИ.

Сконтира търговски и нетърговски полици, отпуща заеми и открива специални текущи смѣтки, срѣщу гаранция, цѣнни книжа, стоки и лични поржителства.

Извършва всички видове комисионни операции и събира полици, обвезателства и пр. за чужда смѣтка.

Купува и продава за чужда и своя смѣтка всички видове цѣнни книжа, акции, облигации и пр., както и инкасира купонитѣ имъ.

Условия най-либерални.

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА
Banque Bulgare de Commerce
АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

Капиталъ напълно внесенъ лв. зл. 7,500,000,
Резерви образувани „ „ 1,725,000
Централа въ СОФИЯ, Клонове: РУСЕ, ВАРНА, БУРГАСЪ, ПЛОВДИВЪ, ГАВРОВО СИЛИСТРА и ЛОМЪ.
Кореспонденти въ всичкитѣ градове въ България и странство

— Извършва всички банкови операции. —

Приема суми безъ срокъ въ текуща смѣтка съ 5% год. лихва
Суми съ срокъ се приематъ по споразумение.
Купува и продава цѣнни книжа и чекове.
Издава акредитивни писма за странство и пр.
Банката прави улеснения по операциитѣ съ цѣнни книжа, приема мѣсечни изплащания на купони отъ нея книжа, дава безплатни свѣдения по разнитѣ книжа, прави аванси срѣщу цѣнни книжа и пр.
Банката се занимава съ покупка и продажба на върнени храни, вагонджилъкъ.

Телегр. адресъ: „Търгбанкъ“—Bulcombank“.

Какво има въ Вратца.

Тикнатъ въ единъ кжтъ на гордия Балканъ — подъ единъ склонъ, изваянъ отъ природата съ отвѣсни скали, града Вратца е даренъ съ най-добритѣ природни хубости и благодати: чудесно красива околность, която пѣени окото, обилна кристална вода, приятенъ оживотворяващъ климатъ. Но това е всичко; съ тоя цикълъ отъ благодати се доволствува града, въ който величавата фигура на най-великия мечтатель българинъ, на поета-революционеръ, на приспанаятния идеаленъ патриотъ — Ботева — отъ бронзъ издигната, напомня великитѣ дѣла на самопожертвуването и боготворята слава на най юнашкото и на най-сладкото умиране, фигура, която служи за назидание на поколенията.

За жалость, гр. Вратца, ако не е единъ единственъ градъ въ България, който не е намѣрилъ майстора си да изваяе напрѣдъка му върху икономическата почва, за всѣки случай той е единъ отъ градоветѣ, които оставатъ назадъ и много назадъ въ икономическо отношение. Построи се желѣзница, която го свърза съ близки и по-далечни тържища, но желѣзницата недопринесе нищо за търговията му и за икономическото му повдигане; и съ желѣзницата пакъ той си остана обикновенъ, търговски запустенъ, вжтрѣшенъ градъ. Остана да гради икономическото си благосъстояние върху това, което му е допринесено отъ продоволствуването на квартирувящитѣ тамъ постояни военни гарнизони и отъ наплива на ученицитѣ отъ вѣкъ. Но продоволствуването на войската и на ученицитѣ не досѣга всичкитѣ слоеве за да създаде обща икономическа мощь; то даже едва ли е тъй достатъчно да създаде добро икономическо благосъстояние и на ония, които досѣга — то едва способствува на тия послѣднитѣ да вегитиратъ, едва да се крѣпятъ; а населението изцѣло — то е най-злѣ икономически поставено.

Лице, което е въ състояние най-добрѣ да познава икономическото благосъстояние на града, ни увѣри, че въ Вратца нѣма никакъвъ гарантиранъ поминъкъ, че въ тоя градъ сжществува масово гладуване. Нѣщо повече. То ни спомѣна нѣщо за дегенериране, за физическо израждане на много отъ крайненскитѣ бѣдни маси отъ гладъ. Гладътъ откъсва много жертви отъ познатата юначна и физически крѣпка генерация на града Вратца. Той, глада, застрашава да обхване и по-държавитѣ понастоящемъ маси при създаденитѣ днесъ за днесъ условия. Вратца никога не е билъ солиденъ търговски центръ. Днесъ той най малко прѣдставлява такъво прѣимущество. Билъ е нѣщо като центръ на земледѣлието. Славилъ се е съ свилопроизводството. По земледѣлието, безъ да е спечелило и приближило нѣщо повече отъ онова, което е било въ миналитѣ врѣмена, днесъ не е въ състояние да отговори на всичкитѣ поминъчни нужди на населението; то е останало и въ твърдѣ ограничени рамцѣ. Свилопроизводство, което и сега би било единъ отъ добритѣ поминъци, е съвършено западнало, ако не и съвършено изгубено. Тъй нарѣченитѣ „дудове“ (черницитѣ) сж съвсѣмъ напуснати и тъй доброто занятия на бубохраненето е почти напълно изоставено. По тая причина и копринарското училище, съ голѣми жертви подържано и уреждано отъ държавата, не намира raison d'être за сжществуването си. Държавата слѣдъ опититѣ направени да привлече белгийски капитали да засили бубохраненето и свилопроизводството, съ цѣль да даде общъ поминъкъ на населението, и като не успѣ въ тия си опити, е рѣшила да го закрие. То понастоящемъ почти нищо не върши — не учи и необработва. Този е другъ факторъ, който иде да засили нищетата въ Вратца.

По-добритѣ капиталисти търговци въ разочарованието си отъ бждащето и настоящето на Вратца, напущатъ тоя градъ и се заселватъ въ София и въ по-други центрове, кждѣто се засѣдватъ и тамъ устройватъ капиталитѣ си. Въ града се набройватъ само нѣколко единици — 5 до 6 — рентиета и прѣдприемачи, които пласиратъ капиталитѣ си въ вънкашни прѣдприятия, по постройки на желѣзници, шосета и други държавни и обществени строежи. Останалитѣ търговци, между които не липсватъ и такива съ солидна търговска устойчивость, за жалость, прѣдставляватъ нѣщо ефимерно, поради простата причина, че имъ липсва елемента, който да даде тласъкъ на търговията имъ и тѣ, рано или късно, ще трѣбва да послѣдватъ примѣра на колегитѣ си, които сж потърсили или търсятъ поле за работа въ други градове. До това заключение дойдохме отъ свѣденията, които спомѣнатото и други лица, изпомежду самитѣ търговци, ни дадоха.

Но въ Вратца, макаръ и въ малки размѣри, има зародишъ отъ индустрия. И тя е, съ което може до нѣйде да се похвали.

Желѣзарската индустрия въ Вратца, благодарение на извънредно стараетелния ѝ първоучитель, тамъ, г. Г. Стубленски, фабрикантъ на желѣзни каси, е намѣрила благодарна почва за развиване. Близо 18—20 желѣзарски малки и по-голѣми работилници даватъ малъкъ животъ на града и поминъка на много семейства. Всичкитѣ почти майстори и болшинството отъ работницитѣ имъ сж ученици на г. Стубленски. Тѣ се отличаватъ съ трѣзвость и похвално трудолюбие и голѣмия имъ напрѣдъкъ се дължи на тия двѣ добродѣтели качества. За жалость, пазаря за индустрията имъ е твърдѣ тѣсенъ за да бждатъ подтиквани къмъ по-интензивна прѣдприемчивость. Само единъ единственъ е г. Стубленски, който е сполучилъ да разшири индустрията си и да проникне въ тържището почти на цѣла България. Пласиралъ е голѣмъ брой каси въ Вратца и Вратчанския окржгъ, въ София и въ Софийския окржгъ, въ Търново и въ Търновския окржгъ, въ Варенския и Бургаския окржзи и въ други центрове. Въ нормални врѣмена той държи на работа до 70 души работници и, забѣлѣжително, всички отъ Вратца. Така неговата фабрика оказва подържката на около 70 семейства. Въ стремежа си да иде напрѣдъ, той е намислилъ вече отдавна да построи ново фабрично здание по размѣри 5—6 пжти по-голѣмо отъ сегашното и съ помощьта на чужди и свои капитали да разшие до възможния максимумъ индустрията си. Това негово намѣрение е осуетено отъ събитията — отъ настжпилата международна война; но то е, до колкото разбрахме, неговата мечта и слѣдъ настжпването на нормални врѣмена силурно ще намѣри реалното си приложение. Той вѣрва, че когато реализира този свой планъ, въ заведението му постоянно ще намиратъ поминъка си 200—300 врачански семейства.

Друга зародена и намѣрила здрава почва за вирѣене индустрия въ Вратца, е луксозното коларство. Съжелявame, че врѣмето ни за прѣстояване въ Вратца бѣ се твърдѣ много съкратило за да се запознаемъ по-добрѣ за хода и развитието ѝ и да дадемъ на четцитѣ си по-подробни свѣдения за нейната стабилность и за поминъчнитѣ ползи, които тя принася на тоя градъ, но и това, което намъ се каза отъ лица, макаръ и не толкова компетентни, би било достатъчно да спомѣнемъ тукъ, на кратко, че и тя е оказала извѣстно влияние на поминъка на извѣстна часть отъ трудовото население. Повече отъ 15—20 коларски работилници, добрѣ обзаведени, допринасятъ отъ тѣхъ всичко възможно за икономическата мощь на града. Специално фабриката „Орозовъ“ за файтони и кабриолети държи рекордъ надъ тия работилници. Тя е добила обща извѣстность въ страната съ елегантнитѣ файтони и кабриолети, които е пласирала почти въ всичкитѣ крайща на България. Съ тия дѣй индустрия Вратца блещука. Но съ тѣхъ се свършва и апотеозата, и славословието на миналото и настоящето на тоя градъ. А жално е. Жално е, че не се е родилъ още гения, творческиятъ гений, който отъ добритѣ природни условия въ и около Вратца да създаде тъй жо добри условия и за поминъкъ на гражданитѣ му. Ние мислимъ, че Вратца има още по добри условия отъ Габрово, Сливенъ, Самоковъ и други градове за индустрия, но старата генерация не е въ състояние да приспѣни тия условия, а новата — о, та кждѣ ли новата генерация се е проявила съ своята прѣдприемчивость, освѣнъ къмъ разпуснатость и дребнавъ партизанство, които убиватъ охотата къмъ полезна икономическа дѣйность? . . . Загнѣздената и въ Вратца разюзданость на нравитѣ, на политиканството и щуротията отъ новитѣ течения е твърдѣ много повлияла да се изоставятъ и забравятъ традициитѣ на тежкитѣ, добрѣ познати въ миналитѣ врѣмена, търговци, — джелепитѣ, крупнитѣ износвачи на вълна, кожи, масло, сирене и стада. Тия нрави и нови течения просто сж дегенерирали младежьта, която би намѣрила широко поле и въ областьта на индустрията.

Търговско-Индустриалната Банка въ Хасково.

На 1 юни т. год. между тѣсенъ кржгъ отъ търговци, индустриалци и еснафи въ гр. Хасково стана откриването на к л о н а отъ Търговско-Индустриална Банка. Въ това скромно и, безшумно културно тържество отъ Пловдивъ присжствуваха лично главния директоръ на банката г. Богданъ х. Калчевъ и делегатитѣ на управителния съвѣтъ. Подиръ водосвета и религиозната обичайна церемония търговцитѣ, при най-сърдечнитѣ привѣтствия, пожелаха добри успѣхи на клона и изказаха вѣрата си, че тоя единственъ клонъ отъ частни банки въ града имъ ще иде въ унисонъ съ търговскитѣ, индустриалскитѣ, еснафскитѣ и въобще съ стопанскитѣ интереси и нужди на града и на търговско-стопанствения му районъ и че клона ще спомогне съ кредита, отъ който се има такава голѣма нужда за развиването на стопанството и търговията въ тѣхния районъ, най-много на тия отъ търговцитѣ, индустриалцитѣ и еснафитѣ, които сж съ по-слаби капитали, но които се отличаватъ съ трудолюбие, прѣдприемчивость и честность и потърсятъ съдѣйствието му. Съ една дума, хасковскитѣ търговци, индустриалци и еснафи не скриха радостьта си отъ откриването на клона, както не скриха и вѣрата си, че той ще имъ укаже подържка въ кредита и ще имъ съдѣйствува въ зиждителната мжчна работа за икономическото прѣуспѣване на града и околята имъ. Главниятъ директоръ, г. Б. х. Калчевъ, съ свойствената си любезность прие съ голѣма благодарность тия търговски привѣтствия и добри пожелания и сжщо тъй бѣше много откровенъ да увѣри търговцитѣ, индустриалцитѣ и еснафитѣ, че акционеритѣ и управата на банката всѣкога сж се ржководили отъ принципа, на всѣкждѣ, кждѣто е засѣгналъ кредита на банката, да принася ползи и само ползи за всички безъ разлика, които умно, осторожно и цѣлно го употрѣбяватъ въ търговията и стопанскитѣ си нужди. Тоя кредитъ при сжщия принципъ ще намѣри най-добро развитие, именно, въ хасковската пиаца, въ хасковската търговия, индустрия и еснафски трудъ. И ржководими отъ тоя принципъ само, акционеритѣ и управата сж рѣшили да открияТ тоя третя свой клонъ въ Хасково. Той познава трудолюбието и безукоризнения моралъ на хасковскитѣ търговци, индустриалци и еснафи, той вижда добрата перспектива за широка взаимно-полезна работа въ цѣлия районъ и той, най-сетнѣ, взема присърце изказанитѣ думи и съ още по голѣмо присърце интереситѣ на хасковскитѣ търговци, индустриалци и еснафи и ще подожи, съвмѣстно съ централната управа, всичкитѣ си старания, да направлява бждащата дѣйность на клона въ унисонъ съ тѣхнитѣ сжщи интереси, както и съ стремежа и дѣйностьта имъ за процъвтяването на търговията и индустрията, за прѣвъзмогването и прѣодоляването на еснафщината надъ всичкитѣ му трудности и, най на края, за всестраното процъвтяване на самия гр. Хасково. Самъ той, въ нареждането персонала на клона, се е ржководилъ, прѣдимно, отъ тая благонамѣреность, отъ тоя принципъ — да работятъ имено въ тая взаимно полезна посока.

И така клона на Търгов.-Инд. Банка бѣ открить и отъ сжщия день, 1 юни, той започна операциитѣ си. Въ ржководния му съставъ е направенъ отличенъ изборъ: за директоръ е назначенъ добрегашния директоръ на клона на Българската Народна Банка въ гр. Хасково, г. Хараламби Вичевъ, чието добро име е всеобщо познато въ Хасково и хасковския търговски и стопански районъ. За счетоводитель, съ прокура, е назначенъ г. П. Трандафиловъ, дългогодишенъ изпитанъ чиновникъ въ централата на Т.-Ин. Банка. Въ лицето на г. г. Вичева и Трандафилова е направенъ отличенъ изборъ, защото въ дѣйностьта, която имъ прѣдстои да развиватъ, тѣ ще сж допълватъ единъ другъ: г. Вичевъ познава кредитоспособностьта на хората, съ които като директоръ на хасковския клонъ на Б. Н. Банка е работилъ и съ които ще има да работи въ новата си длъжность, познава въобще условията, въ които е поставенъ да работи сега и за въ бждаще клонътъ, който му е повѣренъ; г. Трандафиловъ познава добрѣ традициитѣ на банката и особено нейната взискателна бережливость, благодарение на която, въ всичкото си досегашно сжществуване, тя не се е излагала на никакви загуби, защото не въ опаснитѣ рискове е търсила ресизпата на печалбитѣ си, а въ гражливитѣ и внимателни пласменти — въ осторожностьта на оперирането.

Между другото, трѣбва да спомена, че на хасковския клонъ, освѣнъ като му е прѣдоставено правото да извършва всичкитѣ родови операции, прѣдоставено му е още и да прави всѣкакви покупки и продажби на разни стоки и цѣнни книжа за чужда смѣтка; а има и приема и разни прѣдставителства. Научихме, че главенъ обектъ на покупкитѣ и продажбитѣ ѝ, напослѣдъкъ, е тютюня, за който гр. Хасково е едно отъ първитѣ стоварища. По всѣка вѣроятность не отъ второстепеннитѣ обекти въ тоя родъ операции ще бждатъ и пашкулитѣ въ сжщия районъ, а въ даденъ случай и зърненитѣ храни.

Само по себе се разбира, че и ние, които всѣкога сме съзирали въ крѣпката материална сила на Търговско-Индустриалната Банка единъ народополезенъ органъ въ икономическото творчество на страната, а въ особености въ това на цѣла почти Южна България, гордо се възхищаваме отъ това нейно дѣло и отъ душа му пожелаваме най-добри перспективи и пълни успѣхи. Все пакъ Търгов.-Инд. Банка, съ огромния си 3 милионенъ капиталъ въ Южна България си остава единъ колосъ, ненадминатъ тамъ, и като щитъ въ полезната народостопанска дѣйность. На нея търговскитѣ и стопански дѣятели трѣбва да иматъ вѣра и упование. Нѣрата и упованието имъ трѣбва да се проявятъ имено въ сегашнитѣ трудни врѣмена, когато тя, не страхувайки се отъ нищо, ще да имъ подаде ржка за работа . . . за добро икономическо творчество.

Хроника.

Комитетътъ за обществената прѣдвидливость.

Съставътъ на комитета за обществената прѣдвидливость е намаленъ. Излѣзълъ е вече указъ, съ който се уволняватъ всички членове на комитета — прѣдставители на окржгитѣ и на разнитѣ организации. Оставени сж само членоветѣ отъ бюрото, длъжностнитѣ лица, като управителитѣ на народната и земледѣлската банки и прѣдставителя на икономическото д-во г. К. Г. Поповъ.

Земледѣлцитѣ и износа.

Земледѣлската парламентарна група е имала на 29 юни събрание въ София, на което, слѣдъ обстойно обсждане на въпроса, е рѣшила, да се иска отъ правителството разрѣшаване износа на хранитѣ. Земл. група се е така сжщо занимала и съ въпроса, какъ да се постжпи съ тазгодишната реколта, която споредъ свѣденията, съ които разполага земледѣлската организация, е много добра. По този въпросъ групата ще излѣзе прѣдъ правителството съ специална резолюция.

Банката и рѣшенията на комитета.

Съгласно едно разпоерждане на народната банка, подлежатъ на напълнение веднага отъ клоноветѣ и агентуритѣ на банката само онія рѣшения на комитета за обществената прѣдвидливость, които сж въ свръзка съ касовата служба на комитета. За всички други негови нареждания ще се иска прѣдварително разрѣшение отъ управителния съвѣтъ за тѣхното изпълнение.

Работническитѣ книжки.

Министерството на търговията, промишленостьта и труда е изпратило до окржжнитѣ инспектори по занаятитѣ и индустрията окржжно, въ което се обяснява прилагането на закона за женския и дѣтския трудъ. Съ работнически книжки ще се снабдяватъ само ненавършилитѣ 18 години, понеже практиката за снабдяването работническитѣ между 18 и 21 год. възрасть съ работнически книжки се явява нецѣлесъобразна.

Комитетитѣ на труда.

За въ бждаще комитетитѣ на труда прѣставатъ да сжществуватъ като самостоятелни институти. Тѣ ще се считатъ за спомагателни органи на М-вото на търговията, промишлеността и труда.

Опрѣдѣляне на данъкъ.

Съобщено е на финансовитѣ началници въ новитѣ земи, че отведенитѣ имоти за бѣжанци отъ колонизационната комисия ще влазятъ въ облагаемата маса при опрѣдѣление данъка отъ имоти придобити по безвъзмездень начинъ, понеже имотитѣ се прѣдаватъ на бѣжанцитѣ като тѣхна собственость.

Индустриалния съвѣтъ.

Индустриалниятъ съвѣтъ при Министерството на търговията и пр., който нѣма засѣдание на 15 юни поради недостатъченъ материалъ, ще има засѣдание на 30 юни.

Жетвата.

Въ Провадийската долина жетвата съ отлична реколта, е на привършване. Не сж констатирани никакви повреди отъ стихии и отъ проливнитѣ дъждове. Царевицата расте въ благоприятно врѣме.

Скотовъдна изложба въ Видинъ.

Видинската държ. подвижна земледѣлска катедра съ срѣдствата и участието на Видинската окр. постоянна комисия, Видин. градска община, М-ството на земледѣлието и Българ. Земл. Д-во урежда окржжна скотовъдна изложба за говежди и конски разплоденъ добитъкъ на видинския панаиръ (15 августъ т. г.) и конкурсъ на жита. Допуска се излагане на добитъкъ и жита само отъ Видински окржгъ. Ще се раздадатъ парични, побѣдителни, почетни награди и похвални отзиви.

Износа на захаръ отъ Гърция.

По съобщение отъ нашето консулство въ Солунъ, гръцкото правителство е забранило износа на захаръ отъ страната за странство. Изключение се прави само за Сърбия, износътъ на захаръ въ която отъ Гърция е свободенъ, при условие че изнесеното количество не трѣбва да надминава 1/6 часть отъ разполагаемия щокъ въ солунското пристанище.

Поправени индустиални свидетѣлства.

Индустиалното свидетѣлство № 56/914 г., издадено на Адроке Алсайтъ & С-ие, за напрѣдъ ще важи за фирмата Адроке & Алсайтъ въ както смисълъ е поправено и самото свидетѣлство.

Сжщо индустриалното свидетѣлство № 22 т. г. издадено на М. Калми и С. Митевъ за напрѣдъ ще важи за Фирмата М. Калми.

Несъстоятелность.

Пловдивскиятъ апелативенъ сждъ, съ резолюцията си поставена по търговското дѣло № 124/1915 г., е обявилъ въ несъстоятелность търговското събирателно дружество Андонъ С. Бояджиевъ & Синъ, отъ гр. Сливенъ. За дата на спиране платкитѣ е опрѣдѣлено 6 май 1914 год.

Годежъ.

Драго ни е да съобщимъ, че г. Цѣнко Г. Цѣнковъ, втория синъ на Г-на Г. Цѣнковъ, банкеръ и шефъ на Командитното Д-во „Г. Цѣнковъ & С-ие“ въ гр. Ломъ, се е сгодилъ за симпатичната г-ца Невѣнка Д. Стефкичъ, дъщеря на починалия бившъ крупенъ търговецъ Душанъ Стефкичъ отъ гр. Ломъ. Годявката е станала на 25 юни т. г. Като честитимъ отъ душа на симпатичнитѣ сгодени, ползуваме се отъ случая да изкажемъ и горѣщитѣ си сърадвания на уважаемитѣ семейства. Цѣнкови и Стефкичъ.